

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI SECȚIA I CIVILĂ

DOSAR NR. 5607/109/2022*

DECIZIA CIVILĂ NR. 4649/2023

Ședința publică din 29 septembrie 2023

S-a luat în examinare apelul declarat de reclamanta **Marinaș Sorina Iolanda** împotriva sentinței civile nr. 324/2023 din 18 iulie 2023 pronunțate de Tribunalul Argeș în dosarul nr. 5607/109/2022*, intimați fiind pârâții **Lia Sorin Marian** și **Căuțiș Alexandru George**.

Dezbaterile asupra apelului au avut loc în ședința publică din 28.09.2023, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, iar instanța, pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la 29.09.2023.

CURTEA

Deliberând, constată:

Prin sentința civilă nr. 632 din 14 decembrie 2022, Tribunalul Argeș - Secția civilă a admis excepția necompetenței teritoriale, invocată de pârâți, și a declinat cauza, având ca obiect ordonanță președințială, în favoarea Tribunalului București.

Învestit cu soluționarea cauzei prin declinare de competență, Tribunalul București – Secția a III-a civilă a pronunțat sentința civilă nr. 188 din 16 februarie 2023, prin care și-a declinat la rândul său competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Argeș. Constatând ivit conflictul negativ de competență, a dispus înaintarea dosarului Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea regulatorului de competență.

Prin decizia civilă nr. 734/04.05.2023, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Argeș.

Dosarul a fost reînregistrat la Tribunalul Argeș la data de 17.07.2023 sub nr. 5607/109/2022*.

Prin sentința civilă nr. 324 din 18 iulie 2023, Tribunalul Argeș – Secția civilă a dispus: „Respinge ca neîntemeiată cererea privind pe reclamanta MARINAȘ SORINA IOLANDA xxxxxxxx și pe pârâții LIA SORIN MARIAN și CAUȚIȘ ALEXANDRU GEORGE xxxxx.”.

Pentru a pronunța această soluție, analizând cererea de ordonanță președințială, așa cum a fost precizată, tribunalul a reținut următoarele:

Cu titlu prealabil instanța amintește că, potrivit art. 996 C proc civ. (1) *Instanța de judecată, stabilind că în favoarea reclamantului există aparența de drept, va putea să ordone măsuri provizorii în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.* Acest text de lege reglementează, pe de o parte, domeniul de aplicare al ordonanței președințiale, iar, pe de altă parte, condițiile ce trebuie analizate pentru a stabili temeinicia sau netemeinicia unei astfel de cereri.

Astfel, art. 996 Cod procedura civila prevede pentru admisibilitatea ordonanței președințiale îndeplinirea cumulativa a trei cerințe: 1) să existe urgență, 2) măsura solicitată să fie vremelnică, 3) să nu se prejudece fondul. În verificarea acestei din urmă condiții, ordonanța președințială neavând drept scop rezolvarea fondului litigiului, instanța investita cu

soluționarea unei asemenea cereri se mărginește să stabilească, în raport cu probele prezentate de părți, în favoarea căreia dintre ele există aparența de drept.

Referitor la condiția aparenței dreptului, tribunalul a apreciat că se pune problema dacă pe baza examinării sumare a probatoriului limitat pe care îl permite procedura ordonanței președințiale, fără a anticipa asupra hotărârii instanței de drept comun, se poate stabili care dintre părți are de partea sa aparența dreptului și dacă se justifică un interes pentru luarea unei măsuri vremelnice pe calea ordonanței președințiale.

În prezenta cauză, tribunalul a apreciat că aparența dreptului nu este în favoarea reclamantei. Contrar celor susținute de reclamantă, pârâții nu au indicat în articolele lor inițiale nici un element de identificare a reclamantei. Nu au indicat numele vreunei persoane, instanța la care funcționează, nici măcar orașul în care s-ar afla instanța, deși reclamanta a menționat în cererea de chemare în judecată că s-ar fi făcut referire la Curtea de Apel Craiova. Pârâțul Lia Sorin face referire doar la un așa zis „Sin City” care nu poate avea vreo legătură logică cu vreun oraș din țară. Ba mai mult a precizat că se află în „Sin City” fiind „în concediu”, nu la locul de muncă, deci ar putea fi orice oraș din țară. A precizat că este vorba de o colegă judecătorească ale cărei hotărâri „rămân definitive” aceasta fiind o referire mult prea vagă, nefiind precizată nici măcar materia în care judecă persoana avută în vedere (civil/penal), multe hotărâri rămânând definitive la tribunal dar și la curtea de apel.

Cea care s-a identificat ca fiind persoana vizată de pârât a fost chiar reclamanta care a și postat un articol, tot pe rețelele de socializare, la 18.09.2022, articol în care face public faptul că ea este persoana vizată în postarea publicată de pârâțul Lia Sorin Marian. Această recunoaștere a reclamantei a fost preluată apoi de ambii pârâți în postările/articolele lor și ca urmare a acestei recunoașteri au furnizat datele de identificare ale reclamantei.

De altfel și prin modul de redactare a cerii de chemare în judecată din prezenta cauză s-a constatat că reclamanta încearcă să facă asocieri între textele publicate de pârâți și persoana sa, tocmai pentru că fără aceste explicații ar fi greu de găsit elemente comune.

Așadar, reclamanta este cea care s-a identificat cu persoana din postările pârâților, publicând această postare pe pagina de facebook și pe forumul magistraților. Reclamanta nu a probat în niciun fel, așa cum cer exigențele art. 249 C.p.c., că vreo persoană a identificat-o pe baza postărilor pârâților înainte de a se recunoaște chiar ea și a face public că este vorba despre ea.

Tribunalul a apreciat că nici condiția urgenței nu este dovedită în cauză. Din analiza art. 996 Cod procedura civilă rezulta trei situații în care instanța poate aprecia situația urgenței și anume pentru: păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere; prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Raportat la aceste criterii, s-a decis ca, urgenta trebuie să rezulte din fapte concrete, specifice fiecărui caz în parte, urmând a fi indicate și probate împrejurările din care se deduce urgenta. De asemenea, în cadrul ordonanței președințiale, urgența se apreciază în raport de situația de fapt de la momentul introducerii cererii, precum și la momentul judecării cauzei. La aprecierea urgenței instanța va avea în vedere caracterul cert al viitoare pagube sau piedici, întrucât articolul de lege nu se referă la pagube sau piedici posibile. Dacă se solicită luarea măsurii fără a fi incident unul din cazurile grabnice enumerate de lege, cererea de ordonanță președințială nu este admisibilă. În doctrină s-a arătat că urgența trebuie să persiste pe tot parcursul judecării, inclusiv în căile de atac. Totodată, trecerea unui interval mare de timp de la momentul producerii evenimentului ori nașterii situației care justifică urgența și până la momentul introducerii cererii de ordonanță președințială face să se diminueze caracterul urgent astfel încât partea se poate adresa instanței cu o cerere pe calea dreptului comun.

Reclamanta prin această ordonanță președințială solicită împiedicarea pârâților de a scrie în viitor articole defăimătoare la adresa ei, fără a exista vreo certitudine că vor fi scrise astfel de articole.

Este o linie foarte sensibilă între apărarea vieții private a unei persoane și îngrădirea libertății de exprimare a altei persoane, iar pentru a nu depăși această limită și a preîntâmpina eventuale abuzuri este necesară administrarea unor probe concrete din care să rezulte intenția defăimătoare. În prezenta cauză instanța constată că pârâții nu au urmărit-o pe reclamantă, nu au spionat-o pentru a afla anumite detalii intime despre viața ei privată ei, așa cum a arătat și reclamanta, au făcut referire la aspecte pe care reclamanta nu le ținea ascunse de public. Mai mult, reclamanta este cea care în mod public s-a identificat cu persoana din postările pârâților.

Reclamanta nu a dovedit că postările au avut scopul de a o intimida, așa cum susține prin cererea de chemare în judecată, neoferind probe pentru a fi înlăturată apărarea pârâtului Lia Sorin Marian, în sensul că acesta a urmărit doar discutarea unor spețe de etică și bună reputație, sau apărarea pârâtului Căuțiș Alexandru George, în sensul că articolele au avut rol de informare asupra unor aspecte de interes public cum ar fi cele legate de respectarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilitățile magistraților, în ipoteza unor concubinaje ascunse între magistrați, din care au rezultat și copii în privința cărora, au apreciat pârâții, că în mod intenționat nu a fost stabilită paternitatea pentru a se evita aplicarea regimului incompatibilităților.

Pentru aceste considerente, tribunalul a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 996 Cod procedură civilă pentru emiterea unei ordonanțe președințiale și a respins ca neîntemeiată cererea formulată.

Împotriva sentinței, în termenul legal, a formulat apel reclamanta, solicitând, în principal, anularea sentinței civile apelate și, rejudecând, admiterea cererii de chemare în judecată având ca obiect ordonanță președințială astfel cum a fost precizată, iar, în subsidiar, schimbarea în tot a sentinței apelate în sensul admiterii cererii de chemare în judecată având ca obiect ordonanță președințială astfel cum a fost precizată. Totodată, a solicitat obligarea intimaților pârâți la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

În motivarea apelului, apelanta reclamantă a susținut, cu privire la necesitatea anulării sentinței apelate, că în speța dedusă judecării sunt incidente dispozițiile art. 480 alin. (6) Cod procedură civilă având în vedere lipsa de motivare a sentinței apelate, în sensul în care instanța nu a motivat de ce a înlăturat toate probele depuse în susținerea cererii de chemare în judecată. A susținut că hotărârea judecătorească pronunțată de Tribunalul Argeș nu îndeplinește exigențele dispozițiilor art. 425 alin. 1 lit. b Cod procedură civilă, precum și că prima instanță nu a analizat și nu a înlăturat motivat toate înscrisurile depuse de reclamantă, inclusiv în ședința de judecată la care instanța a rămas în pronunțare, nu a analizat și nici nu a precizat motivul pentru care prevederile art. 255 Cod civil nu au fost avute în vedere la pronunțarea soluției, astfel că, cel puțin în mod aparent, soluția nu are niciun fundament, câtă vreme instanța reține generalități care sunt contrazise de mijloacele de probațiune administrate de reclamantă.

În acest context, având în vedere o lipsă de motivare vădită, apelanta reclamantă a apreciat că se impune anularea sentinței apelate, conform dispozițiilor legale evocate.

Cât privește motivele de nelegalitate și netemeinicie ce conduc la schimbarea în tot a sentinței apelate, apelanta reclamantă a susținut, în esență, că aprecierile primei instanțe asupra condițiilor ordonanței președințiale în raport de situația concretă și probele administrate, sunt greșite, judecătorul primei instanțe neanalizând înscrisurile prezentate de reclamantă.

Astfel, față de considerentele hotărârii apelate, referitoare la identificarea persoanei la care se referă postările/articolele/comentariile pârâților, respectiv aprecierea că pârâții nu au indicat în articolele lor inițiale nici un element de identificare a reclamantei, respectiv nume, instanța la care funcționează, orașul în care s-ar afla instanța precum și referirea mult prea vagă „o colegă judecător ale cărei hotărâri rămân definitive”, nefiind precizată nici măcar materia în care judecă (civil/penal), apelanta reclamantă a susținut că instanța de apel trebuie să aibă în vedere faptul că intimatul Lia Sorin Marian a utilizat denumirea Sin City (orașul păcatului) în locul denumirii orașului Las Vegas, aspect aparent neînțeles de judecătorul fondului, tocmai pentru a blama situația prezentată în "speța de etică" prezentată pe Facebook, pentru a sublinia colegilor magistrați, membri ai grupului Forumul Magistraților, că situația descrisă este una "păcătoasă", alegerea terminologiei utilizate nefiind întâmplătoare.

Cu privire la apărarea pârâtului Lia în sensul că discuta spețe imagine de etică, apelanta reclamantă a arătat că a depus la dosar probe, înscrisuri, din care rezultă că spețele nu erau imagine, pârâtul Lia având chiar o notă efectuată pe telefonul mobil cu date din viața ei intimă și de familie, probe obținute urmare a efectuării unei percheziții informatice asupra telefonului pârâtului, probe care nu au fost înlăturate motivat de judecătorul fondului. Astfel, probele pe care instanța de fond nu le-a observat, susținând în mod vădit nefondat, că nu a probat cele susținute în cererea de chemare în judecată, erau depuse la dosar.

Referitor la susținerea judecătorului fondului în sensul că nu a dovedit că postările au avut scopul de a o intimida, apelanta reclamantă a susținut că acest scop este dovedit prin conținutul articolelor, postărilor, dar mai ales din cuprinsul mesajelor private trimise de pârâtul Căuțiș, inclusiv noaptea, după orele 23,00. A mai arătat că din cuprinsul considerentelor sentinței apelate răzbate ideea că judecătorul fondului nu consideră intimidant/denigrator/jignitor ca viața intimă și de familie a unei persoane să ajungă subiect de dezbatere publică. De asemenea, nu consideră intimidant nici a primi mesaje nocturne de la presă cu un conținut departe de orice etică și deontologie profesională a jurnaliștilor, nici modul de adresare utilizat de pârâtul Căuțiș, pentru a ajunge la concluzia că aceste mesaje nu sunt de natură să creeze o stare de temere, de intimidare la adresa reclamantei.

Apelanta reclamantă a susținut că, dată fiind natura psihologică a scopului urmărit de intimații pârâți, el nu trebuie dovedit autonom, ci rezultă cu prisosință din împrejurările cauzei: calitate părților - judecător, procuror, jurnalist -, competența materială, teritorială și funcțională a magistraților implicați, termenii degradanți și persiflanți utilizați în compunerea postărilor și articolelor, momentul publicării primei postări - respectiv la câteva zile după ce, în complet colegial, a pronunțat o soluție de achitare într-un dosar instrumentat de pârâtul Lia etc.

Apelanta reclamantă a susținut că, având în vedere succesiunea postărilor pârâților, din chiar cuprinsul acestor articole rezultă că pârâtul Lia a urmărit să fie identificată, ceea ce s-a și întâmplat anterior mesajului ei din după amiaza zilei de 18.09.2022 postat pe rețelele de socializare (prin care reclamanta s-a identificat ca fiind persoana vizată în postarea publicată de pârâtul Lia Sorin Marian), recunoaștere a reclamantei preluată apoi de pârâți.

Astfel, a arătat că la data de 17.09.2022, pârâtul Lia Sorin Marian a publicat pe un grup privat de Facebook, adresat exclusiv magistraților, următorul mesaj: „Zilele astea sunt în concediu în Sin City și nu pot să nu mă întreb: dacă o colegă judecător ale cărei hotărâri rămân definitive, naște un copil, iar pe certificatul de naștere la numele tatălui înscrie "NATURAL", deoarece nu știe care coleg a lăsat-o "grea", înseamnă că mai are colega bună reputație sau nu? Bunica mea ar fi răspuns fără să stea pe gânduri, dar s-a prăpădit demult!”.

În seara zilei de 17.09.2022 și dimineața zilei de 18.09.2022, au apărut în presa online următoarele articole:

1. <https://www.cluiust.ro/un-procuror-intreaba-public-daca-o-colesa-care-a-nascut-si-nu-a-trecut-numele-tatalui-mai-are-buna-reputatie/>
2. <https://www.stiripesurse.io/iustice-leaks-cand-cedo-nu-inseamna-nimic-pentru-magistrati-comentarii-incalificabile-pe-forumul-2560720.html?fbclid=IwARlczxHhmSifNROeUZixfT2Jirqxwh3JXKf8s2I0daAn07OIiD-B0c>

zSdR

A susținut că, din cuprinsul publicației online Știri pe surse, se poate lesne constata că articolul a fost publicat la data de 17.09.2022, orele 23,02, actualizat la 23,10, iar în cuprinsul acestuia deja a fost antamată informația conform căreia „comentariul procurorului se referă la o judecătoare din același grup al magistraților activiști”. Aceleași mențiuni au fost făcute și în cuprinsul articolului publicat de Clujust în dimineața zilei de 18.09.2022, articol care a fost postat în dimineața zilei de 18.09.2022 pe grupul privat Forumul Magistraților, existând ample dezbateri între colegi pe parcursul zilei.

Apelanta reclamantă a susținut că a fost contactată de colegi din toată țara care i-au adus la cunoștință că știu că mesajul îi era adresat ei și că pârâțul Lia a urmărit să fie identificată, aceștia urmând a fi audiați de instanța investită cu soluționarea acțiunii în răspundere civilă delictuală. A arătat că, prin formularea enunțului, prin oferirea de detalii legate de funcția și de gradul său, și având în vedere competența teritorială, pârâțul a individualizat în mod suficient de clar că se referă la o femeie judecător din cadrul Curții de Apel Craiova, care pronunță soluții definitive, astfel încât mulți colegi din mediul profesional au făcut legătura între reclamantă și postare, întrucât ea nu a făcut un secret din faptul că este necăsătorită și are un copil pe care îl crește singură. Această concluzie a fost gândită de toți colegii care au citit pretinsa speță de etică, în acest sens, reclamanta depunând capturi de ecran conținând mesajele unor colegi adresate pârâțului Lia Sorin Marian, probe pe care le-a depus și se află atașate la dosarul nr. 5607/109/2022 al Tribunalului Argeș, format anterior declinării de competență, probe care nu au fost analizate și înlăturate motivat de instanța de fond, care a apreciat că „reclamanta nu a dovedit că postările au avut scopul de a o intimida, așa cum susține prin cererea de chemare în judecată, neoferind suficiente motive pentru a fi înlăturată apărarea pârâțului Lia Sorin Marian în sensul că au urmărit doar discutarea unor spețe de etică și bună reputație sau apărarea pârâțului Căuțiș Alexandru George în sensul că articolele au avut rol de informare asupra unor aspecte de interes public cum ar fi cele legate de respectarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități.”

Referitor la pârâțul Căuțiș Alexandru George, apelanta reclamantă a arătat că, la data de 05.10.2022, acesta a publicat un articol defăimător, purtând titlul - EXCLUSIV! Deputatul acuzat de sex cu minori ar putea fi judecat de judecătoarea cu copil....din flori, articolul putând fi vizualizat la link ul - https://plusinfo.org/exclusiv-deputatul-acuzat-de-sex-cu-minori-ar-putea-fi-iudecat-de-iudecatoarea-cu-copil-din-flori/?fbclid=IwARlvvGmWnRINMIXGb_K57vJHYM-mv7eBg9N6au2plh-XUacAtd-W32xOhBe. A susținut că , deși prima instanță pretinde că pârâțul Căuțiș în articolul inițial nu a indicat niciun element de identificare, se poate lesne constata că acesta a oferit suficiente informații încât reclamanta să fie identificabilă, respectiv, detaliile „este vorba de judecătoarea I, judecător la Curtea de Apel Craiova, Secția Penală”. Prin indicarea inițialei I, a procedat la un element de identificare precis, fiind singura femeie din cadrul Secției Penale a Curții de Apel Craiova care are un prenume care începe cu litera I (Iolanda).

Cu privire la mesajul său din 18.09.2022, apelanta reclamantă a susținut că a reprezentat o formă de a se scoate singură dintr-o situație psihologic inconfortabilă, de a înfrunta starea creată de pârâțul Lia și de a-i transmite acestuia că nu o poate intimida, întrucât faptul că și-a asumat să nască un copil singură nu constituie o vulnerabilitate

profesională de care acesta să se poată folosi împotriva ei în scop de răzbunare pentru o soluție de achitare sau în scop de șantaj pentru a nu mai dispune soluții nefavorabile acestuia.

A mai arătat că, aparent, instanța de fond a apreciat că o victimă a oricărei fapte ilicite trebuie să rămână în pasivitate pentru a avea dreptul de a fi protejată de autoritățile statului, în caz contrar, riposta va fi catalogată și sancționată ca lipsă a aparenței de drept.

Cu privire la mențiunea din cuprinsul sentinței apelate în sensul că pârâții nu au urmărit-o pe reclamantă, nu au spionat-o pentru a afla anumite detalii intime despre viața ei privată ci, așa cum arată și reclamanta, au făcut referire la aspecte pe care reclamanta nu le ținea ascunse de public, apelanta reclamantă a apreciat că susținerile sale au fost scoase din context.

Astfel, din probele depuse la dosar în ședința din data de 18.07.2023, respectiv notița efectuată pe telefonul intimatului Lia Sorin, rezultă fără putință de tăgadă că acesta s-a preocupat să afle inclusiv numele persoanelor invitate la botezul fiicei reclamantei, cu cine s-a deplasat la protestul din București, locul de muncă al mamei fostului ei partener, și alte asemenea date care nu puteau ajunge la cunoștința acestuia în lipsa unei efective anchete în ceea ce o privește. În aceste condiții, a susține că pârâții nu "m-au spionat" este o concluzie contrazisă de probe. Apelanta a susținut că a reține că pârâții au făcut referire la aspecte pe care reclamanta nu le ținea ascunse de public, dovedește că prima instanța fie nu a citit cu atenție, fie a scos din context mențiunea reclamantei în sensul că nu a ascuns că este necăsătorită și crește singură un copil.

Apelanta reclamantă a susținut că, chiar și în situația în care prima instanță aprecia în mod real că s-a identificat singură și că pârâții au preluat acel mesaj, nu există niciun motiv pentru a se susține că aparența dreptului nu este în favoarea ei având în vedere modalitatea de concepere a articolelor.

În vederea justificării aparenței dreptului, apelanta reclamantă a redat următoarele pasaje: „Zilele astea sunt în concediu în Sin City și nu pot să nu mă întreb: dacă o colegă judecător ale cărei hotărâri rămân definitive, naște un copil, iar pe certificatul de naștere la numele tatălui înscrie "NATURAL", deoarece nu știe care coleg a lăsat-o "grea", înseamnă că mai are colega bună reputație sau nu? Bunica mea ar fi răspuns fără să stea pe gânduri, dar s-a prăpădit demult!”, „Este vorba despre o judecătoare care a avut în aceeași perioadă relații sexuale cu doi magistrați, adică și cu un procuror, și cu un judecător, în urma acestora rezultând un copil. Este vorba de judecătoarea I, judecător la Curtea de Apel Craiova, Secția Penală, care, începând cu anul 2018, a avut o relație intimă cu procurorul B. în același timp, pe ascuns, ea mai avea o relație, și mai intimă, cu un judecător... în certificatul de naștere al copilului, la capitolul „tată”, din sursele noastre, este trecut... „Natural”. Nici pe procurorul B. nici pe judecătorul S nu-i cheamă „Natural”. Prin acest termen judecătoarea a ascuns numele tatălui copilului său. Dar nu l-a ascuns numai de ochii publicului, de ochii intimaților a căror procese le judecă, ci chiar și de ochii procurorului-amant, care se credea tatăl aceluși copil. După vreo doi ani, în care procurorul-amant, crezând că este tatăl copilului, a divorțat de soția lui, acesta află de la judecătoarea I. adevărul: tatăl copilului rezultat din amantlăcuț este de fapt un alt magistrat... un judecător ținut ascuns, cel numit în acte cu apelativul „Natural”. Poate vi se pare „Natural” ca o judecătoare să aibă o asemenea telenovelă în viața ei, numită „viața personală”. Poate vi se pare „Natural” ca doi judecători de la Secția Penale să ascundă că au un copil împreună, ba chiar să ascundă și față de un procuror, care se crede tatăl copilului. Da, așa este, este „Natural”, dar în alt sens. În mod „Natural”, șeful ierarhic al doamnei judecător de la Curtea de Apel Craiova, Secția Penală, poate profita să o șantajeze cu destituirea dacă nu face cum îi dictează el. În mod „Natural” și șeful ierarhic al domnului judecător de la Tribunalul Mehedinți, Secția Penală, îl poate șantaja cu destituirea dacă nu face cum îi dictează el. În

mod „Natural” dosarele judecate la Tribunalul Mehedinți merg spre judecare la instanța superioară, adică la Curtea de Apel Craiova, adică ce a judecat tatăl ascuns al copilului va judeca mama „secretoasă”. Cum credeți că vor judeca cei doi, având această relație ascunsă? Vor fi părtinitori, vor fi curajoși? Judecătorul nu a avut curajul paternității.... Oare de ce?! Judecătoarea a ascuns chiar și de procurorul-amant adevărata paternitate.... Oare va judeca ea în slujba Adevărului și a Dreptății?! Mențiunea „Natural” din certificatul de naștere este menținută pentru a ocoli regimul incompatibilităților și, totodată, ca să îi permită judecătoarei să controleze activitatea, atât a procurorului, cât și a judecătorului. În mod „Natural” cei trei sunt instrumentele perfecte ale Injustiției. În mod „Natural” sunt folosiți de oamenii care au interese ascunse în Justiție, fie că vorbim de oamenii din servicii care își încalcă jurământul față de țară, fie că vorbim de grupuri infracționale organizate care au nevoie să influențeze actul de justiție la Secțiile Penale ale instanțelor.”

Apelanta reclamantă a arătat că, în ce privește condiția de afirmare a unei aparențe de drept, spre deosebire de acțiunile de drept comun, ordonanța președințială nu presupune dovedirea de către reclamant a temeiniciei pretenției formulate, aparența de drept în favoarea unei persoane fiind o chestiune relativă care nu poate fi stabilită în abstract, ci doar prin raportare la persoana căreia i se opune dreptul în cadrul unui raport juridic.

Totodată, aparența de drept este în favoarea reclamantului dacă poziția acestuia, în cadrul raportului juridic pe care se grefează ordonanța președințială, este preferabilă din punct de vedere legal, în condițiile unei sumare caracterizări și analize a situației de fapt.

Astfel, în dezacord cu judecătorul fondului, apelanta reclamantă a apreciat că aparența dreptului există și se grefează pe modalitatea de concepere a postărilor și a articolelor.

Pentru a se înscrie în coordonatele unei exprimări protejate de lege nu este suficient ca informația oferită de jurnalist să se fundamenteze pe o bază factuală adecvată, ci este necesar să fie redată într-o manieră care să corespundă unor minime standarde sociale și educaționale. Folosirea unor expresii al căror sens este unul jignitor, ofensator, denigrator, exclude buna-credință și ocrotirea jurnalistului din perspectiva dispozițiilor art. 10 din Convenția europeană, iar asumarea unei anumite expunerii prin ocuparea unei funcții juridice nu conduce automat la faptul că persoana în cauză trebuie să accepte orice fel de jigniri emise de către presă sau chiar de către persoane private, pentru că, deși prin natura funcției, viața sa capătă o vizibilitate mai mare, aceasta continuă să fie privată și protejată de către dispozițiile legale în materie. Astfel fiind, termenii injurioși utilizați în cuprinsul articolului incriminat, cu intenția clară, nedisimulată, de a contura o percepție negativă asupra persoanei reclamantului, care nu au nicio legătură cu baza factuală în raport de care s-au făcut publice anumite aspecte din viața și activitatea acestuia și care nu își justifică relevanța în ceea ce privește informarea publicului, fiind aprecieri pur personale ale jurnalistului, ale căror conotații tendențioase exclud imparțialitatea și obiectivitatea, depășesc limitele dreptului la liberă exprimare, plasându-se în afara protecției oferite de art. 10 din CEDO. Ca atare, modalitatea în care jurnalistul a transmis publicului anumite informații, fiind una defectuoasă, determină incidența sancțiunii ce derivă din răspunderea civilă delictuală. (în acest sens. Decizia nr, 190/2023, ÎCCJ, Secția I civilă

Apelanta reclamantă a susținut că argumentele oferite de judecătorul fondului în sensul că s-a urmărit informarea opiniei publice cu privire la o problemă de incompatibilitate nu pot fi însușite de instanța de apel tocmai prin prisma modului ofensator, denigrator, de concepere a articolelor și a postării pârâtului Lia din data de 17.09.2022.

Astfel, dacă pârâtul Lia ar fi urmărit să sesizeze o problemă de incompatibilitate, ar fi avut la îndemână modalitatea oficială - sesizarea Inspecției Judiciare. Pe de altă parte, întrebările retorice adresate bunicii sale decedate denotă în mod evident

intenția de a contura o percepție negativă asupra reclamantei, dar și asupra oricărei alte femei care își asumă să aibă un copil fără paternitate stabilită.

De altfel, pârâțul Lia este judecat disciplinar pentru respectiva postare, fiind reținut în sarcina acestuia că "într-o postare publică pe grupul 'Forumul magistraților' de pe rețeaua de socializare Facebook, procurorul a făcut o remarcă despre o colega judecător care a emis o hotărâre într-un caz penal. Aceasta postare a conținut detalii care puteau duce la identificarea judecătorului și au avut potențialul de a afecta negativ reputația și imparțialitatea acesteia." (aceste aspecte rezultă din comunicatul oferit de Inspekția Judiciară presei <https://www.luiu.ro/vremuri-grele-pentru-lia-trimis-in-judecata-de-parchetul-curtii-de-apel-craiova-pentru-abuz-in-scrviciu-favorizarea-faptuitorului-folosirea-de-informatii-nedestinate-Dublicitatii-si-fals-procurorul-sorin-lia-de-la-parchetul-iudecatoriei-corabia-are-si-proț> articol pe care l-am depus la dosar în ședința din data de 18.07.2023.

Apelanta reclamantă a susținut că nici acest înscris nu a fost analizat de judecătorul fondului, care a achiesat, fără niciun mijloc de probă la apărările realizate de pârâți prin întâmpinarea depusă în fața primei instanțe.

Apelanta reclamantă a apreciat că prin toate articolele și postările cei doi au urmărit nu să informeze publicul despre o problemă de interes public, ci au urmărit să sugereze că a dus o viață promiscuă, că a avut relații intime simultan cu mai mulți bărbați, de altfel, pârâțul Căuțiș utilizând noțiuni ca „poliandrie” în cuprinsul mesajelor postate public pe pagina sa de Facebook. Aceeași idee a insinuat-o și pârâțul Lia, menționând că „nu știe cine a lăsat-o grea”, astfel că nu poate beneficia de bună reputație, conform standardelor bunicii sale.

Apelanta a mai arătat că, referitor la sesizarea unei probleme de incompatibilitate, acțiunea disciplinară împotriva ei a fost respinsă, aspect cunoscut de pârâți, iar simpla recunoaștere a pârâțului Lia - manifestată prin ștergerea benevola a postărilor - constituie motiv suficient pentru a se reține aparența dreptului în ceea ce mă privește.

Apelanta reclamantă a mai arătat că lipsa de intervenție a instanței judecătorești constituie o încurajare a efectuării de anchete cu privire la viața intimă a magistraților, dar și o încurajare a modalității groțești de a face presă, permițând expunerea publică atât a magistratului, cât și a copilului fără nicio limită și fără protecția vieții de familie. Mai mult decât atât, menținerea în spațiul public a postărilor și mesajelor poate afecta normala creștere și dezvoltare a copilului său minor care, pe măsura creșterii, va învăța să citească și va avea acces la aceste informații, fără a avea aptitudinea de a discerne între o informație reală și distorsionarea realității cu scopul de a fi denigrată profesional, dar mai ales moral, mama ei.

A mai arătat că, din toate înscrisurile depuse în fața Tribunalului Argeș, rezultă că este contrazisă situația reținută de judecător în considerentele hotărârii apelate, acesta reținând că reclamanta ar fi postat pe un grup de socializare că ea este persoana vizată de postarea intimatului Lia. Astfel cum a precizat și în concluziile scrise depuse la dosar, unicul canal pe care a postat a fost un grup de Facebook care la acel moment era secret, iar ulterior, după anumite update-uri ale aplicației, a fost modificat a fi privat și se adresează exclusiv magistraților.

Apelanta reclamantă a susținut că a reține în considerentele sentinței aspecte nereale, contrazise de înscrisurile depuse la dosar conduce la ideea că judecătorul de primă instanță nu a analizat în mod real probele depuse în susținerea cererii de chemare în judecată.

Apelanta a solicitat a se observa că raționamentul judecătorului de primă instanță este contrar logicii juridice câtă vreme acesta a primit înscrisuri dintr-un dosar penal din care rezultă care este modtis operandi în privința pârâțului procuror, care își făcuse inclusiv notițe cu privire la persoana reclamantei fiind evident că apărarea acestuia în sensul existenței unei spețe de etică este iluzorie.

Situația dedusă judecății este cu atât mai gravă, aspect ce se transpune în necesitatea emiterii ordonanței președințiale, cu cât între cei doi intimai pârâți a existat o colaborare continuă cu privire la postările pârâtului Lia și articolele pârâtului Căuțiș cu unicul scop de a o defăima pe apelanta reclamantă.

Referitor la condiția urgenței, apelanta reclamantă a susținut că argumentele sumare ale instanței de fond sunt în totală contradicție cu probele de administrate și cu scopul ordonanței președințiale. Astfel, motivul invocat, în sensul că nu există certitudinea că pârâții vor continua să scrie articole defăimătoare este unul absolut fals, din moment ce, chiar în ședința din 18.07.2023 a depus un nou articol scris de pârâtul Alexandru Căuțiș cu o zi înainte. Pe de altă parte, este evident că nu poate exista o certitudine, rolul ordonanței președințiale fiind acela de a preîntâmpina o eventuală pagubă iminentă, nu actuală. Condiția privind iminența este dovedită prin faptul că la diferite intervale de timp pârâtul Căuțiș s-a preocupat să scrie articole defăimătoare, pe care le-a distribuit și pe rețeaua Facebook pentru o mai mare vizibilitate.

Apelanta reclamantă a susținut că intenția defăimătoare, astfel cum au observat toți colegii magistrați care au citit mesajele și articolele în discuție, rezultă implicit din modul de concepere. Jurnalistul utilizează în repetate rânduri cuvântul NATURAL, scris cu majuscule, (astfel cum a procedat și pârâtul Lia la data de 17.09.2022 când a scris mesajul pe grupul destinat magistraților, dar și la data de 23.09.2022 - data publicării "spețelor imaginare" pe pagina publică de Facebook) pentru a induce ideea că o mamă cu un copil fără paternitate stabilită legal nu se poate bucura de respect în societate și nici de bună reputație profesională.

Referitor la utilizarea acestui cuvânt - Natural – apelanta reclamantă a precizat că este o modalitate informă de a aduce în atenția organelor judiciare, în dosarele penale, la secțiunea date de stare civilă ale inculpaților, că inculpatul nu are paternitatea stabilită. Acest aspect este important pentru a sublinia din nou colaborarea dintre pârâți, întrucât este de domeniul evidenței că pârâtul Lia - procuror, i-a furnizat pârâtului Căuțiș această noțiune și contextul utilizării sale în domeniul judiciar.

De asemenea, în cuprinsul articolului autorul afirmă cu certitudine că reclamanta ar fi avut relații intime cu doi bărbați simultan și că ar fi păcălit pe unul dintre ei că ar fi tatăl copilului, iar acesta din urmă și-ar fi părăsit familia (afirmații total false, dar și dacă ar fi fost adevărate, nu constituie un subiect de interes public), aspecte care se regăsesc și în "speța imaginară" publicată de pârâtul Lia.

Apelanta reclamantă a susținut că, dincolo de faptul că aceste afirmații sunt pure invenții cu rolul de a sugera publicului că nu deține repere morale, ducând o viață promiscuă, nu reprezintă informații de interes public care să justifice demersul jurnalistic și nu sunt puse sub umbrela de protecție a disp. art. 10 CEDO, cum în mod greșit a apreciat instanța de fond.

Postările realizate de pârâtul Lia și ulterior publicarea articolului defăimător de către pârâtul Căuțiș au avut drept rezultat ample dezbateri în rândul colegilor magistrați, au fost preluate și de alte site-uri, scopul acestora fiind discreditarea reclamantei și o ingerință nepermisă în profunzimea vieții mele de familie.

Apelanta reclamantă a depus și înscrisuri.

Prin *întâmpinarea formulată*, intimații pârâți au solicitat respingerea apelului declarat de reclamantă și menținerea sentinței atacate ca temeinică și legală, cu cheltuieli de judecată.

În esență, intimații pârâți au susținut că în cursul judecății cererii privind ordonanța președințială, instanța a admis pentru fiecare parte toate probele propuse, neexistând nici un caz potrivit căruia aceasta să le înlăture, din sentința apelată rezultând că instanța a luat în considerare, în vederea pronunțării, toate probele administrate, pe baza

căroră a putut să-și formeze opinia cu privire la neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege cu privire la admisibilitatea ordonanței președințiale. Având în vedere că instanța de fond nu a înlăturat probele depuse de reclamantă, acestea fiind administrate de către instanță și aflându-se la dosarul cauzei, precum și faptul că sentința cuprinde o motivare clară, pe baza tuturor probelor administrate, intimații pârâți au susținut că nu există nici un raționament pentru care sentința apelată să fie anulată.

În ceea ce privește motivele de nelegalitate și netemeinicie invocate de reclamantă în motivele de apel, intimații pârâți au arătat că acestea sunt neîntemeiate și nu au la bază decât o falsă relatare a realității, menită să inducă în eroare onorata instanță cu privire la situația de fapt. Au susținut că argumentele înveredate de reclamantă în motivele de apel coroborate cu înscrisurile depuse la dosar sunt contradictorii, astfel, deși reclamanta afirmă că postarea făcută de Lia Sorin-Marian conține suficiente detalii pentru a o identifica pe aceasta, postarea în cauză nu cuprinde numele acesteia sau al altui magistrat la care se presupune că se face vorbire sau denumirea instanței la care și-ar desfășura activitatea cei doi magistrați, astfel că nicio persoană care ar fi citit postarea respectivă nu ar fi putut ști cu exactitate că este vorba de reclamantă, fapt probat cu un comentariu lăsat de către numitul Prata Vasile care afirmă "nu am crezut nicio clipă că ceea ce domnul Lia a scris, țintește pe cineva. Am crezut că este o situație scrisă la mișto...". Astfel, nu se poate trage concluzia că postarea în cauză o viza direct pe reclamantă, iar persoanele care activează în domeniul juridic puteau ușor să o identifice, neexistând suficiente informații pentru a se putea face acest lucru. Postarea făcută de pârâțul Lia Sorin Marian nu avea legătură cu femeile care își cresc singure copilul, ci cu buna reputație, care este un concept juridic și nu unul moral. Prin elementele furnizate de speța postată este clar că mesajul făcea referire la eludarea normelor de incompatibilitate și nu unul referitor la moralitatea femeilor, în general. Abia după ce reclamanta s-a deconspirat ea însăși, pârâțul Lia Sorin Marian a făcut verificări care au condus la sesizarea Inspecției Judiciare, astfel, din punctul de vedere al intimațiilor pârâți, este mai plauzibil ca reclamanta să fi denaturat sensul postării pentru a-și ascunde starea de incompatibilitate postând în ipostaza de victimă a unei discriminări și atrăgând simpatia celorlalți. Intimații pârâți au mai susținut că reclamanta solicită ștergerea unor articole de presă, care practic au pornit la propriile sale declarații și a recunoașterii, în mod public pe un site de socializare, care este situația sa personală, însăși reclamanta dând informații din viața sa privată, pe care acum o consideră afectată, declarații care au continuat să fie făcute publice de către aceasta până în prezent. Deși postarea pârâțului Lia Sorin Marian, care nu a fost decât o simplă speță imaginară, a fost făcută pe data de 17.09.2022, articolul de presă scris de pârâțul Căuliș Alexandru-George a fost făcut în data de 05.10.2022, după ce acest subiect a mai fost dezbătut în presă și de alți jurnaliști. Au mai arătat că reclamanta, în calitatea sa de judecător în cadrul Curții de Apel Craiova, a reușit să intre în posesia unei notițe din telefonul pârâțului Lia Sorin Marian, notiță extrasă în cadrul unei percheziții informatice efectuate asupra telefonului pârâțului într-un dosar de urmărire penală în care reclamanta nu avea nicio calitate, cu atât mai mult cu cât notița a fost făcută de pârât la data de 01.10.2022, după ce reclamanta în data de 18.09.2022 s-a identificat public cu speța postată de pârât. Astfel, au susținut că nu se poate concluziona că pârâțul Lia Sorin Marian a premeditat postările de pe facebook, având în vedere că acestea au fost făcute în luna septembrie a anului 2022, or notița din telefon a fost făcută în luna octombrie a anului 2022, premeditarea neoperând pentru trecut. Au mai arătat că, în urma exercitării acțiunii disciplinare de către Inspeția Judiciară în luna aprilie 2023, reclamanta face o postare pe grupul de facebook "Forumul magistraților" în care practic recunoaște situația de incompatibilitate în care aceasta s-a aflat, așa cum a fost prezentată de către pârâți, ceea ce demontează argumentul reclamantei că pârâții nu au făcut decât să publice invenții la adresa sa cu scopul de a o denigra public și de a-i afecta imaginea. Intimații pârâți au susținut raționamentul primei instanțe pe care îl considerăm întemeiat,

conform căruia cele două articole pe care pârâțul Căuțiș Alexandru- George le-a scris și publicat pe site-ul plusinfo.org, articole la care face referire reclamanta, conțin informații importante de interes general, ideea de bază a celor două articole fiind aducerea la cunoștința publicului a unui caz de incompatibilitate deosebit de grav, în care un judecător a judecat apelurile în dosarele în care la judecata fondului a participat procurorul aflat în relație de concubinaj cu judecătorul în cauză, fără a se menționa numele sau datele de identificare ale magistraților în cauză în primul articol, fapt recunoscut de reclamantă. Intimații pârâți au arătat că din punctul lor de vedere, o persoană nu poate îngădi altei persoane dreptul la liberă exprimare, mai ales când informațiile sunt de interes general. În jurisprudența CEDO, constituie chestiuni de interes general și cele referitoare la funcționarea justiției (Morice împotriva Franței), magistrații pot, ca atare, să facă obiectul unor critici personale în limitele admisibile, nu numai în mod teoretic și general, astfel că, în cauza de față, dezbaterile unor chestiuni de interes public privind disfuncționalitățile din sistemul de justiție nu au depășit limitele dreptului garantat de articolul 10 privind libertatea de exprimare. Libertatea de exprimare constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și garanțiile acordate presei au o deosebită importanță (a se vedea, mutatis mutandis, între altele, Fressoz și Roire împotriva Franței pct. 45, și Dupuis împotriva Franței, nr. 1914/02, pct. 33). S-a mai arătat că, așa cum Lia Sorin Marian a distribuit articolul postat de Căuțiș Alexandru-George pe un site de socializare, pe pagina privată a acestuia, așa și reclamanta a distribuit acest articol, tot pe același site de socializare, însă în ceea ce privește acțiunea sa, deși identică, nu a mai afectat-o. Intimații pârâți au mai susținut că sentința civilă apelată este întemeiată cu atât mai mult cu cât legea prevede că în cazul prejudiciilor aduse prin mijloacele presei scrise sau audiovizuale, instanța judecătorească nu poate să dispună încetarea, cu titlu provizoriu, a acțiunii prejudiciabile decât dacă prejudiciile cauzate reclamantului sunt grave, dacă acțiunea nu este în mod evident justificată, potrivit art. 75, și dacă măsura luată de instanță nu apare ca fiind disproporționată în raport cu prejudiciile cauzate. Or, reclamanta face vorbire despre "gravele prejudicii" care îi sunt cauzate prin afirmațiile pârâților, dar nu face în nici un fel dovada lor. Au arătat că, dimpotrivă, analizând comentariile și declarațiile altor persoane la postările cu pricina, se observă că acestea sunt în susținerea morală a reclamantei și nimeni, în nici un fel nu procedează la denigrarea reclamantei. În ceea ce privește afirmațiile reclamantei conform căroră, unicul canal pe care a postat a fost un grup de facebook care la acel moment era "secret", iar ulterior, după anumite update-uri, a fost modificat a fi privat și se adresează exclusiv magistraților, intimații pârâți au arătat că aplicația facebook nu are în cadrul componentei de confidențialitate a grupurilor opțiune de "grup secret", acestea pot fi fie "publice, fie "private".

Intimații pârâți au depus și înscrisuri.

Apelanta reclamantă a depus la dosar și răspuns la întâmpinare.

Părțile au formulat și au depus la dosar concluzii scrise.

Analizând apelul formulat, în limitele cererii de apel, raportat la actele și lucrările dosarului și dispozițiile legale aplicabile, Curtea constată că apelul este fondat, pentru următoarele considerente:

Prioritar, față de solicitarea apelantei reclamante formulate prin intermediul completării la concluziile scrise, de repunere pe rol a cauzei, pentru a se pune în discuție documentele atașate acestei completări (cerere de intervenție accesorie în dosarul nr. 5268/109/2022, CI, extras postări site plusinfor.org), Curtea apreciază că nu se impune repunerea pe rol a cauzei.

Conform disp. art. 400 Cod procedură civilă, dacă, în timpul deliberării, instanța găsește că sunt necesare probe sau lămuriri noi va dispune repunerea pe rol a cauzei, cu citarea părților. În cauză, se constată că nu este incident acest text legal raportat la solicitarea apelantei reclamante, deoarece potrivit disp. art. 294 Cod procedură civilă, după

închiderea dezbaterilor, părțile nu mai pot depune niciun înscris la dosarul cauzei, sub sancțiunea de a nu fi luat în seamă.

Prin cererea de chemare în judecată, așa cum a fost precizată, reclamanta a solicitat „obligarea pârâtului Lia Sorin-Marian și a pârâtului Căuțiș Alexandru-George la înlăturarea temporară, până la soluționarea definitivă a dosarului civil nr. 5268/109/2022, aflat pe rolul Tribunalului Argeș, Secția civilă, având ca obiect acțiune în răspundere civilă delictuală, a următoarelor articole și postări pe rețeaua Facebook: 1. <https://plusinfo.org/exclusiv-deputatul-acuzat-de-sex-cu-minori-ar-putea-fi-judecat-de-iudecatoarea-cu-copil-din-flori/?fbclid=IwARlvvGmWnRINMIXGbK57vJHYM-my7gBg9N6au2plh-XUacAtd-W32xOhBg> , 2. <https://plusinfo.org/exclusiv-judecatoarea-sorina-marinas-in-possibil-cohflct-de-incompatibilitate-s-a-deconspirat-singura-in-urma-articole-de-presa/> 3. Postarea pârâtului Alexandru Cautis de pe platforma Facebook din data de 03.11.2022, orele 21,45; 4. Postarea pârâtului Lia Sorin Marian de pe platforma Facebook din data de 23.09.2022 referitoare la „spețele imaginare”; 5. Postarea pârâtului Lia Sorin Marian de pe platforma Facebook din data de 04.11.2022, orele 00,27, reprezentând o preluare a postării din data de 03.11.2022 a pârâtului Căuțiș și interzicerea publicării temporar, pentru viitor, de articole de presă/comentarii/postări pe rețeaua Facebook sau pe orice rețea socială, dacă acestea conțin asocieri ale numelui reclamantei, ale unor date personale, date de stare civilă, detalii ce țin de viața intimă și de familie, sau asocieri ale fiicei sale cu cuvinte care, prin filtrul unui om prudent și diligent, pot fi considerate obscene (conform definiției din DEX - Despre gesturi, cuvinte, atitudini etc: grosolan, indecent, necuviincios, nerușinat, pornografic, trivial, vulgar), precum și orice referiri peiorative legate de paternitatea fiicei sale.”

În ce privește **motivarea necorespunzătoare** a sentinței apelate, Curtea reține că obligația de motivare care revine instanței nu presupune în mod necesar existența unui răspuns detaliat la fiecare argument prezentat de parte, desigur cu excepția situației în care argumentul sau mijlocul de apărare omis ori incomplet analizat ar avea un caracter esențial în economia procesului, conducând la o altă soluție. Referitor la aceste aspecte, atât jurisprudența internă, cât și cea europeană au apreciat că judecătorul nu trebuie să răspundă în mod special tuturor argumentelor invocate de părți, fiind suficient ca din considerentele hotărârii să rezulte că a răspuns acestor argumente chiar în mod implicit (Î.C.C.J.) și că art. 6 parag. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale obligă tribunalele să își motiveze deciziile, dar nu se poate cere să se dea un răspuns detaliat la fiecare argument (Curtea Europeană a Drepturilor Omului).

Nemulțumirile apelantei reclamante cu privire la soluția pronunțată, la argumentele care au format convingerea instanței, neînsușirea de către instanță a susținerilor și argumentelor sale, în special în privința interpretării probelor, precum și reținerea apărărilor formulate de către pârâți, sunt aspecte care nu pot fi asimilate unei nemotivări în sensul disp. art. 425 alin. 1 lit. b Cod procedură civilă și nici nu justifică incidența prevederilor art. 480 alin. 6 Cod procedură civilă, invocate de apelanta reclamantă.

Criticile ce vizează aplicarea și interpretarea greșită a dispozițiilor legale ce reglementează admisibilitatea ordonanței președințiale, având în vedere probele administrate și susținerile părților, sunt fondate.

Potrivit disp. art. 997 Cod procedură civilă coroborate cu disp. art. 255 Cod civil, procedura ordonanței președințiale este admisibilă în materia apărării drepturilor nepatrimoniale ale persoanei fizice, atunci când au fost **încălcate ori amenințate** drepturile nepatrimoniale prin exercitarea dreptului la libera exprimare, persoana care se consideră lezată **putând să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii, dacă face** dovada credibilă că drepturile sale nepatrimoniale fac obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat.

Conform disp. art. 255 alin. 4 Cod civil, instanța soluționează cererea potrivit dispozițiilor privitoare la ordonanța președințială, care se aplică în mod corespunzător, respectiv, stabilind că în favoarea reclamantului există aparența de drept, va putea să ordone măsuri provizorii, în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Obiectul dedus judecării de fond îl reprezintă apărarea drepturilor nepatrimoniale ale reclamantei privind respectul vieții private și al demnității persoanei umane. Astfel, condiția premisă de admisibilitate a ordonanței președințiale, stabilirea aparenței de drept în favoarea reclamantei, trebuie analizată în concret, raportat la circumstanțele cauzei, în funcție de calitatea pârâților și raportul dintre aceștia și reclamantă, avându-se în vedere necesitatea asigurării unui just echilibru între protejarea celor două valori garantate atât de Codul civil, cât și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului și aflate în conflict în situația în litigiu, respectiv dreptul la viața privată și dreptul la demnitate, a căror lezare o clamează reclamanta, și dreptul la libera exprimare, invocat de pârâți în apărare.

În aprecierea depășirii limitelor libertății de exprimare și necesității respectării dreptului la viața privată, respectiv dreptul la imagine și dreptul la reputație, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa, a avut în vedere calitatea și funcția persoanei criticate, dar și a persoanei care critică; subiectul dezbătut, în sensul de a stabili dacă acesta este sau nu de interes public (cauza Bugar c. României); forma, stilul și contextul mesajului critic (cauza Niculescu Dellakeza c. României); buna-credință a autorului afirmațiilor incriminate (cauza Ileana Constantinescu c. României); distincția dintre judecățile de valoare și imputarea unor fapte obiective; doza de exagerare a limbajului jurnalistic; proporționalitatea sancțiunii cu fapta imputată (cauza Bugar c. României, cauza Dumitru c. României, Cumpănă și Mazăre c. României).

Reținând că, din interpretarea dispozițiilor art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, rezultă că exercițiul libertății de exprimare presupune „îndatoriri și responsabilități” și el poate fi supus unor „formalități, condiții, restricții sau sancțiuni”, ceea ce semnifică recunoașterea posibilității pentru stat de a exercita anumite „ingerințe” în exercițiul acestei libertăți fundamentale, în cauzele de o asemenea natură, trebuie să se analizeze de către instanțele investite să le judece cele trei condiții impuse de textul legal, respectiv ca aceste ingerințe, imixțiuni, atingeri ale dreptului la liberă exprimare să fie prevăzute de lege, să urmărească un scop legitim și să fie necesare într-o societate democratică, în sensul de a răspunde unei nevoi sociale imperioase de reglare a raporturilor sociale.

În ceea ce privește dreptul la viața privată, Curtea Europeană a statuat, în jurisprudența sa, că noțiunea de viață privată, ca noțiune autonomă, cuprinde elemente care se raportează la identitatea unei persoane, cum ar fi numele său, imaginea sa, integritatea sa fizică și morală, iar garanția oferită de art. 8 din Convenție este destinată, în principal, să asigure dezvoltarea, fără ingerințe exterioare, a personalității fiecărui individ în relațiile cu semenii. Așadar, există o zonă de interacțiune între individ și terți care, chiar și într-un context public, aparține „vieții private” (a se vedea, în acest sens, cauza Von Hannover împotriva Germaniei). De asemenea, s-a statuat că „dreptul la apărarea reputației este un drept care, în calitate de element al vieții private, este legat de art. 8 din Convenție” (hotărârea Chauvy și alții împotriva Franței).

Totodată, s-a arătat că trebuie găsit un echilibru între dreptul la libertatea de exprimare garantat de articolul 10 al Convenției și dreptul la viața privată, care cade sub incidența art. 8 din Convenție, echilibru care impune tragerea la răspundere a persoanelor vinovate de proferarea afirmațiilor denigratoare, dacă, prin aceste afirmații, se impută situații factuale, lipsite de orice suport probatoriu, efectuate în cadrul unei adevărate campanii de

denigrare, și reiterate în public, prin mijloace de comunicare prin presă și mass-media, cu rea-credință (cauza Petrina contra României, hotărârea din 14 octombrie 2008; cauza Andreescu c. României, hotărârea din 8 iunie 2010).

Prin prisma acestor dispoziții aplicabile în cauzele în care drepturile nepatrimoniale ale persoanei fizice (dreptul la viață privată și dreptul la demnitate) au fost lezate în contextul invocării libertății de exprimare, Curtea constată că, în cauza dedusă judecătii, tribunalul a analizat global faptele imputate reclamantei și judecățile de valoare exprimate în cadrul postărilor pârâților, deși ele trebuiau supuse unei analize distincte, doar un pârât invocând calitatea de jurnalist, celălalt fiind persoană fizică fără o astfel de calitate, întrucât limitele libertății de exprimare în cazul jurnaliștilor sunt mai largi decât în cazul persoanelor particulare, dar și comportamentul acestora este supus unor rigori deontologice specifice, în funcție de rolul jucat în cadrul postărilor în discuție, corelativ dreptului publicului de a fi informat în mod corect despre subiecte de interes public, și nu a realizat examenul de proporționalitate invocat în jurisprudența europeană, respectiv ca ingerința dispusă să nu fie arbitrară sau excesivă (cauzele Cumpănă și Mazăre contra României, Barb împotriva României, Sabou și Pircălab împotriva României), raportat la circumstanțele particulare ale speței.

Mai mult, în cauză, ar fi trebuit determinate, în mod distinct și într-o manieră concretă, iar nu global, situațiile celor doi pârâți, întrucât reclamanta a imputat fiecăruia dintre ei postarea unor articole diferite, inclusiv preluarea reciprocă a postărilor, chiar dacă a susținut că între cei doi pârâți „a existat o colaborare continuă...cu unicul scop de a o defăima”, deci măsurile solicitate a fi dispuse nu îi privesc pe cei doi pârâți în solidar, ci distinct. Această distincție este importantă sub aspectul condițiilor cărora le sunt supuse: afirmațiile obiective - trebuie să aibă o bază factuală suficientă, judecățile de valoare - trebuie să treacă proba bunei-credințe, iar în ipoteza preluării afirmațiilor unor terți - se analizează obligația de diligență.

Tribunalul a apreciat că aparența dreptului nu este în favoarea reclamantei, reținând ca pertinent și suficient un singur argument, respectiv acela că „pârâții nu au indicat în articolele lor inițiale nici un element de identificare a reclamantei. Nu au indicat numele vreunei persoane, instanța la care funcționează, nici măcar orașul în care s-ar afla instanța.... A precizat că este vorba de o colegă judecătorească ale cărei hotărâri „rămân definitive” aceasta fiind o referire mult prea vagă, nefiind precizată nici măcar materia în care judecă persoana avută în vedere (civil/penal)...”. De asemenea, tribunalul a mai reținut și că „Așadar, reclamanta este cea care s-a identificat cu persoana din postările pârâților, publicând această postare pe pagina de facebook și pe forumul magistraților”.

Contrar celor reținute de tribunal, din probele administrate în cauză, respectiv înscrisurile depuse de reclamantă, rezultă că după prima postare a pârâtului Lia Sorin Marian, așa cum a fost realizată, cu termeni aparent vagi și generali, fără indicarea unui nume sau prenume, persoanele care au avut acces la postare, respectiv membrii grupului creat pe rețea de socializare FACEBOOK, dar și persoane din mediul juridic (avocați, procurori, judecători), au dedus/au înțeles/au tras concluzia „în mod clar” că persoana vizată de pârât este apelanta reclamantă, abordând-o chiar pe aceasta și comunicându-i despre existența acestei postări.

Ca atare, nu doar la nivel de posibilitate, ci efectiv, în concret, detaliile furnizate de pârât în postarea sa (funcția, gradul profesional și situația familială a judecătorei, respectiv paternitatea fiicei sale) au fost suficiente pentru ca persoanele care au avut acces la postare sau la preluarea acesteia să o identifice pe reclamantă ca fiind ținta postării pârâtului. De altfel, reclamanta a susținut (și dovedit parțial) că a fost contactată de colegi din toată țara care i-au adus la cunoștință că mesajul îi era adresat și că pârâtul a urmărit să fie identificată, afirmații necontrazise de pârât. De asemenea, apelanta reclamantă

a depus la dosar înscrisuri din care rezultă că unii colegi i-au adresat mesaje chiar pârâtului în legătură cu postarea inițială a acestuia, toți acei colegi concluzionând în mod clar că nu era doar o speță teoretică de etică, așa cum a susținut acesta, ci că se referă la persoane reale, inclusiv identificând-o pe reclamantă ca fiind ținta postării.

Relevant este și comportamentul ulterior al pârâtului, care nu doar că nu a negat că reclamanta era persoana vizată în postarea inițială, dar, după postarea reclamantei, a manifestat expres interes pentru viața privată a reclamantei (diverse investigații, sesizare la Inspekția Judiciară).

Astfel, Curtea reține că argumentele primei instanțe expuse în considerentele sentinței apelate sunt contrazise evident și clar de înscrisurile din dosar și infirmă raționamentul care a condus la soluția de respingere a cererii ca neîntemeiată, cu motivarea că aparența dreptului nu este în favoarea reclamantei.

Împrejurarea că, ulterior postării inițiale în discuție, postare preluată și de celălalt pârât și care a generat articolele imputate acestuia, chiar apelanta reclamantă s-ar fi identificat cu persoana din postările pârâților, nu are relevanță în ceea ce privește aparența dreptului în favoarea reclamantei. Mecanismul de apărare a drepturilor sale nepatrimoniale, respectiv reacția în cadrul căreia reclamanta s-a identificat ca fiind persoana vizată de pârâți, a fost declanșat după ce efectul postării pârâtului Lia Sorin Marian s-a produs, respectiv după ce această postare inițială a generat discuții pe rețeaua de socializare FACEBOOK și după ce reclamanta a fost contactată de colegi care au înțeles în mod clar că acea postare se referă la ea.

Toate apărările celor doi pârâți, formulate de altfel în comun, referitoare la această deconspirare a reclamantei, sunt fără relevanță în ceea ce privește respectul vieții private și al demnității persoanei invocat de reclamantă în cauză. Nu doar că a survenit ulterior identificării sale de către persoanele care au avut acces la postări, dar pârâții au menținut postările și chiar au confirmat că reclamanta era cea vizată, prin preluarea postării în care „reclamanta s-a deconspirat ea însăși”.

Deși situația de fapt este una complexă, deoarece pe calea ordonanței președințiale nu se pot analiza aspecte legate de fondul cauzei, de existența drepturilor invocate de părți, în condițiile în care motivul declanșării litigiului îl reprezintă postarea unor articole de presă/comentarii/postări despre viața privată, intimă și de familie a reclamantei și a fiicei acesteia, inclusiv despre paternitatea minorei, se apreciază că esențial în cauză este să se analizeze și să se stabilească dacă aparența de drept, care este o chestiune relativă, nu poate fi stabilită în abstract, ci doar prin raportare la persoana căreia i se opune dreptul în cadrul unui raport juridic, este în favoarea reclamantei, respectiv dacă poziția acesteia, în cadrul raportului juridic pe care se grefează ordonanța președințială, este preferabilă din punct de vedere legal, în condițiile unei sumare caracterizări și analize a situației de fapt.

Astfel, în afară de identificarea reclamantei ca fiind persoana vizată de postările/articolele/comentariile pârâților, trebuie analizate conținutul postărilor și eventualele justificări, potrivit apărărilor pârâților, în raport de calitatea fiecăruia (jurnalist/persoană privată).

Referitor la conținut, Curtea reține că limbajul folosit, expresiile și prezentarea retorică, conotația evident negativă a termenilor, imputarea unor situații factuale, lipsite de orice suport probatoriu, precum și afirmarea unor judecăți de valoare, atât în postările pârâtului Lia Sorin Marian, cât și în postările și articolele pârâtului Căuțiș Alexandru George, au natura evidentă a unui mesaj ofensator, denigrator, sugerând un comportament imoral, o viață promiscuă a protagonistei. Fără nicio îndoială, imputarea/sugerarea/afirmarea faptului că reclamanta a avut relații intime cu mai mulți bărbați simultan, că „nu știe ce coleg a lăsat-o grea”, că se pune problema bunei sale reputații, toate rezultând în mod clar și expres din postările pârâților, sunt de natură a intra în sfera drepturilor nepatrimoniale privind respectul

vieții private și a demnității persoanei umane, drepturi a căror încălcare/lezare o reclamă apelanta în cauza de față.

Cât privește apărările părților, în sensul că au urmărit să supună atenției o speță teoretică de etică și respectiv să informeze opinia publică despre o problemă de interes public, referitoare la o problemă de incompatibilitate a unui judecător/a unor judecatori, acestea nu pot fi reținute.

Pe de o parte, în mod evident, atât prin postările și articolele în litigiu, cât și prin susținerile și apărările din cauza de față, părții au confirmat că nu a fost niciodată vorba despre o ipoteză teoretică de etică, ci despre situația concretă a reclamantei, părții considerându-se de altfel îndreptățiți să semnaleze public această situație factuală, precum și judecățile lor de valoare, așa cum au făcut-o. Chiar prima postare pe Facebook a părâtului, cea care a generat toate celelalte postări în litigiu, vizează strict și expres situația familială a reclamantei, conținutul său concret nefăcând niciun fel de trimitere la instituția incompatibilității judecătorei vizate, în ceea ce privește soluționarea vreunei cauze, ci exclusiv la „buna reputație” a reclamantei și la paternitatea fiicei acesteia. Pe de altă parte, în situația existenței unui caz de incompatibilitate a unui judecător există dispoziții legale exprese și speciale pentru rezolvare (formularea de cereri de abținere/recuzare, sesizarea Inspecției Judiciare). Oricum, cazurile de incompatibilitate privind judecătoria trebuie evaluate și apreciate în concret în funcție de împrejurările de fapt ale fiecărui caz în care se pune problema abținerii sau a recuzării. Legea nu reglementează și nici nu ar putea reglementa incompatibilități la modul general, iar existența unor motive legale de incompatibilitate sau a unui conflict între interesele personale și cele publice ori a unei suspiciuni de lipsă de imparțialitate poate fi invocată exclusiv pe calea incidentelor procedurale, recuzarea sau abținerea, dreptul de a formula astfel de cereri fiind atributul exclusiv al părților și procurorului (în materie penală) și, respectiv, al judecătorului implicat. Referitor la imaginea pe care un judecător trebuie să o aibă în fața celorlalți, se susține în doctrina de specialitate că este necesar ca acesta să se bucure de "aparența de imparțialitate". Astfel, retragerea unui judecător de la judecata unei pricini în care a fost desemnat, fie pe calea abținerii, fie a recuzării, nu se poate face indiferent de motive, ci numai în prezența motivelor strict determinate de lege, a căror analiză este în competența instanței care judecă astfel de cereri (formulate de părți, procuror – în materie penală - sau de judecătorul respectiv).

În consecință, invocarea scopului informării opiniei publice despre o problemă de interes public privind incompatibilitatea unui judecător nu justifică ingerințele în viața privată prin intermediul postărilor în litigiu, clamate de reclamantă prin cererea dedusă judecății de față. De altfel, o astfel de concluzie, privind temeinicia justificării jurnalistului, singurul care poate invoca incidența dreptului la liberă exprimare prin prisma interesului public, urmează să fie tranșată la soluționarea fondului cauzei, în cererea de ordonanță președințială fiind analizată și apreciată doar aparența dreptului și nu existența sau confirmarea dreptului, precum și caracterul abuziv al comportamentului părților. Referitor la celălalt părât, care nu este jurnalist, o astfel de apărare nici nu poate fi analizată, iar pe de altă parte, acesta este supus unor norme deontologice specifice funcției de magistrat în ceea ce privește dreptul de liberă exprimare.

Curtea reține deci că în mod greșit prima instanță nu a analizat distinct aparența dreptului și justificările părților, raportat la calitatea acestora, concluzia care se impune raportat la considerentele anterioare fiind aceea că aparența de drept este în favoarea reclamantei, respectiv poziția acesteia, în cadrul raportului juridic pe care se grefează ordonanța președințială, este preferabilă din punct de vedere legal față de poziția fiecăruia dintre părți, în condițiile unei sumare caracterizări și analize a situației de fapt.

Referitor la măsurile provizorii solicitate de reclamantă, dispunerea acestora este întemeiată, deoarece în concret se tinde la încetarea efectelor unor postări aparent abuzive (aceasta fiind limita analizei în ordonanța președințială), fiind întrunite cumulativ condițiile impuse de lege: existența aparenței de drept în favoarea reclamantei, existența unui caz grabnic, caracterul provizoriu al măsurii și neprejudicarea fondului. Cât timp postările în litigiu se mențin, fiind de altfel preluate și accesibile oricărei persoane, generând noi articole, postări și discuții, așa cum rezultă și din înscrisurile din dosar, efectele acestora, de lezare a drepturilor nepatrimoniale privind respectul vieții private și al demnității persoanei umane, se produc în continuare. Indiferent de timpul scurs de la postarea inițială, momentul îndelungat al soluționării prezentei cereri nefiindu-i imputabil reclamantei (ci urmare a conflictului de competență teritorială ivit în cauză), afirmațiile/judecățile de valoare exprimate în postările pârâților suscită și în continuare discuții și deci produc o continuă lezare a drepturilor invocate de reclamantă.

Condiția urgenței este deci îndeplinită, contrar celor reținute de prima instanță, chiar dacă a trecut un interval mare de timp de la producerea evenimentului, în concret fiind dovedit că efectele postărilor în discuție se produc și în prezent.

Cât privește caracterul provizoriu al măsurilor solicitate, se va dispune înlăturarea temporară a postărilor în discuție, până la soluționarea definitivă a dosarului civil nr. 5268/109/2022 aflat pe rolul Tribunalului Argeș - Secția civilă, fiind respectată și această condiție de admisibilitate.

Referitor la solicitarea apelantei reclamante, potrivit cererii precizate, de a se dispune „Interzicerea publicării temporar, pentru viitor, de articole de presă/comentarii/postări pe rețeaua Facebook sau pe orice rețea socială, dacă acestea conțin asocieri ale numelui reclamantei, ale unor date personale, date de stare civilă, detalii ce țin de viața intimă și de familie, sau asocieri ale fiicei sale cu cuvinte care, prin filtrul unui om prudent și diligent, pot fi considerate obscene (conform definiției din DEX - Despre gesturi, cuvinte, atitudini etc: grosolan, indecent, necuviincios, nerușinat, pornografic, trivial, vulgar), precum și orice referiri peiorative legate de paternitatea fiicei sale.”, Curtea apreciază că aceasta are un conținut prea amplu și interzicerea în acest context ar reprezenta o restrângere excesivă a dreptului de liberă exprimare a pârâților, mai ales a pârâtului jurnalist, astfel încât o va ajusta în raport de dispozițiile de drept substanțial incidente. Măsurile ce pot fi dispuse trebuie să aibă legătură cu acțiunea ilicită prin care s-au lezat drepturile nepatrimoniale, invocată de reclamantă și dovedită în mod credibil. Or, nu orice publicare, pentru viitor, de articole de presă/comentarii/postări pe rețeaua Facebook sau pe orice rețea socială, dacă acestea conțin asocieri ale numelui reclamantei, este justificată în cauza de față, ci doar interzicerea postărilor pe site-ul web de tip rețea de socializare FACEBOOK și pe site-ul <https://plusinfo.org> de orice articole de presă/comentarii/postări despre viața privată, intimă și de familie a reclamantei și a fiicei acesteia, inclusiv despre paternitatea minorei.

Curtea reține că textul Codului civil nu impune să existe o certitudine că vor fi scrise astfel de articole, cum apreciază prima instanță, ci prevede că dacă persoana care se consideră lezată face dovada credibilă că drepturile sale nepatrimoniale fac obiectul unei acțiuni ilicite, **actuale sau iminente** și că această acțiune **riscă** să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii. Ca atare, este suficient să existe dovada credibilă că postările în discuție sunt iminente și apte să îi producă un prejudiciu reclamantei, or, în cauză acțiunile pârâților au fost derulate succesiv, atitudinea exprimată față de conținutul postărilor a fost în sensul că vor continua (pârâtul jurnalist menționând chiar în postări „va urma”), apreciind că sunt îndreptățiți la aceasta. În aceste condiții, prejudiciile sunt evidente, fiind vorba despre valori ce țin de viața privată și demnitatea persoanei fizice, inclusiv despre paternitatea unei minore.

Atâta vreme cât postarea unor astfel de situații factuale și a unor astfel de judecăți de valoare, preluate de altfel și de alte persoane, accesibile oricărui în mediul virtual, generând discuții și comentarii, efectele denigratoare asupra vieții private și de familie a persoanei vizate sunt evidente, consecințele negative fiind imposibil sau foarte greu de înlăturat.

Cât privește aprecierea tribunalului în sensul că reclamanta nu a dovedit că postările au avut scopul de a o intimida, așa cum susține prin cererea de chemare în judecată, Curtea reține că dovedirea unui astfel de scop nici nu era necesară, apărarea dreptului la respectul vieții private și al demnității persoanei umane nefiind condiționată de vreun scop al celor care lezează aceste drepturi.

Așadar, cât privește pretențiile deduse judecății de față, Curtea constată că prima instanță a făcut o interpretare și aplicare eronată în cauză, atât a înscrisurilor depuse la dosar, cât și a dispozițiilor legale incidente, și în mod greșit a statuat că acțiunea formulată de reclamantă este neîntemeiată.

Față de aceste considerente, apreciind că hotărârea apelată este nelegală și netemeinică, în raport de criticile din apel, în baza art. 480 alin. 2 Cod procedură civilă, Curtea va admite apelul și va schimba sentința, în sensul că va admite, în parte, cererea așa cum a fost precizată și va emite ordonanța președințială prin care va dispune următoarele măsuri: obligarea pârâtului Lia Sorin-Marian la înlăturarea temporară, până la soluționarea definitivă a dosarului civil nr. 5268/109/2022 aflat pe rolul Tribunalului Argeș - Secția civilă, a următoarelor postări de pe site-ul web de tip rețea de socializare FACEBOOK:

1. Postarea din data de 23.09.2022 referitoare la „spețele imaginare”;
2. Postarea din data de 04.11.2022, orele 00:27, reprezentând o preluare a postării din data de 03.11.2022 a pârâtului Căuțiș Alexandru-George, obligarea pârâtului Căuțiș Alexandru-George la înlăturarea temporară, până la soluționarea definitivă a dosarului civil nr. 5268/109/2022 aflat pe rolul Tribunalului Argeș - Secția civilă, a următoarelor postări de pe site-ul web de tip rețea de socializare „FACEBOOK” și de pe site-ul <https://plusinfo.org> :

1. <https://plusinfo.org/exclusiv-deputatul-acuzat-de-sex-cu-minori-ar-putea-fi-judecat-de-judecatoarea-cu-copil-din-flori/?fbclid=IwARlvvGmWnRINMIXGbK57vJHYM-my7gBg9N6au2plh-XUacAtd-W32xOhBg>,

2. <https://plusinfo.org/exclusiv-judecatoarea-sorina-marinas-in-posibil-conflict-de-incompatibilitate-s-a-deconspirat-singura-in-urma-articolelor-de-presa/>

3. Postarea de pe platforma FACEBOOK din data de 03.11.2022, orele 21:45.

Se va interzice pârâților ca, pe viitor, până la soluționarea definitivă a dosarului civil nr. 5268/109/2022 aflat pe rolul Tribunalului Argeș - Secția civilă, să posteze pe site-ul web de tip rețea de socializare FACEBOOK și pe site-ul <https://plusinfo.org> orice articole de presă/comentarii/postări despre viața privată, intimă și de familie a reclamantei și a fiicei acesteia, inclusiv despre paternitatea minorei.

În temeiul disp. art. 451 - 453 Cod procedură civilă, ca urmare a admiterii apelului și a admiterii cererii de chemare în judecată, așa cum a fost precizată, la solicitarea apelantei reclamante, vor fi obligați intimații pârâți, în solidar, la plata către apelanta reclamantă a sumei totale de 5.212 lei reprezentând cheltuieli de judecată la fond și în apel, potrivit dovezilor din dosar (taxă timbru judiciar la fond și în apel – 40 lei, onorariu avocat – 5.000 lei, cheltuieli transport – 172 lei).

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite apelul declarat de reclamanta **Marinaș Sorina Iolanda**, xxxx împotriva sentinței civile nr. 324/2023 din 18 iulie 2023 pronunțate de Tribunalul Argeș în dosarul nr. 5607/109/2022*, intimați fiind pârâții **Lia Sorin Marian**, xxxxx și **Căuțiș Alexandru George**, xxxxx.

Schimbă sentința, în sensul că admite, în parte, cererea așa cum a fost precizată.

Emite ordonanța președințială prin care dispune următoarele măsuri:

Obligarea pârâtului Lia Sorin-Marian la înlăturarea temporară, până la soluționarea definitivă a dosarului civil nr. 5268/109/2022 aflat pe rolul Tribunalului Argeș - Secția civilă, a următoarelor postări de pe site-ul web de tip rețea de socializare FACEBOOK:

1. Postarea din data de 23.09.2022 referitoare la „spețele imaginare”;
2. Postarea din data de 04.11.2022, orele 00:27, reprezentând o preluare a postării din data de 03.11.2022 a pârâtului Căuțiș Alexandru-George.

Obligarea pârâtului Căuțiș Alexandru-George la înlăturarea temporară, până la soluționarea definitivă a dosarului civil nr. 5268/109/2022 aflat pe rolul Tribunalului Argeș - Secția civilă, a următoarelor postări de pe site-ul web de tip rețea de socializare „FACEBOOK” și de pe site-ul <https://plusinfo.org> :

1. <https://plusinfo.org/exclusiv-deputatul-acuzat-de-sex-cu-minori-ar-putea-fi-judecat-de-judecatoarea-cu-copil-din-flori/?fbclid=IwARlVvGmWnRlNMIXGbK57vJHYM-my7gBg9N6au2plh-XUacAtd-W32xOhBg>,

2. <https://plusinfo.org/exclusiv-judecatoarea-sorina-marinas-in-possibil-conflict-de-incompatibilitate-s-a-deconspirat-singura-in-urma-articolelor-de-presa/>

3. Postarea de pe platforma FACEBOOK din data de 03.11.2022, orele 21:45.

Interzice pârâților ca, pe viitor, până la soluționarea definitivă a dosarului civil nr. 5268/109/2022 aflat pe rolul Tribunalului Argeș - Secția civilă, să posteze pe site-ul web de tip rețea de socializare FACEBOOK și pe site-ul <https://plusinfo.org> orice articole de presă/comentarii/postări despre viața privată, intimă și de familie a reclamantei și a fiicei acesteia, inclusiv despre paternitatea minorei.

Obligă pe intimații pârâți, în solidar, la plata către apelanta reclamantă a sumei totale de 5.212 lei reprezentând cheltuieli de judecată la fond și în apel.

Definitivă.

Pronunțată, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, astăzi, 29 septembrie 2023, la Curtea de Apel Pitești - Secția I civilă.

Președinte,

Judecător,

Grefier,